

FETÖ: BİR KÜLT OLARAK KİMLİK İSTİLASI VE SİYASETE SIZMA STRATEJİSİ

Av. Halit ÇOKAN

Analiz

SESA
Enstitüsü

Sosyal Ekonomik ve Siyasal Araştırmalar Enstitüsü
Institute of Social Economic and Political Research

FETÖ: BİR KÜLT OLARAK KİMLİK İSTİLASI VE SİYASETE SIZMA STRATEJİSİ

Av. Halit ÇOKAN

<https://sesa.org.tr/>

1. FETÖ’NÜN KÜLT YAPISI: AKLI TESLİM ALMA MEKANİZMASI

Fethullahçı Terör Örgütü, klasik ve geleneksel anlamda dini veya tasavvufi organizasyon değildir. Fethullahçı Terör Örgütü (FETÖ), salt bir casusluk ya da dini cemaat görünümlü organizasyon değil; karizmatik lider etrafında şekillenmiş, zihinsel teslimiyet esaslı bir kült yapılanmadır. Lider addedilen şahsın mutlak otoritesine, kutsal ve yanılmaz iradesine dayalı bir teslimiyet yapılanmasıdır. Bu nitelikli yapılanmalar literatürde “KÜLT” yapılanma olarak isimlendirilir. Bu çerçevede FETÖ lideri, takipçileri için İlahi bir temsilci, hatta ilahi kudretle donatılmış bir varlık olarak algılanır. Emirleri tartışılmazdır. Ona itaat ilahi bir emir olarak algılanır. Kısaca

- Lider, *eleştirilemez* değil, tapılasıdır.
- Emirler, sorgulanabilir değil, vahiy gibi bağlayıcıdır.
- Örgüt üyeleri, birey değil, zihinsel bir kolonidir.

Erich Fromm, totaliter yapılarda bireyin “özgürlükten kaçma” eğiliminden söz eder.¹ Birey, özgürlükten doğan belirsizliği bir otoriteye teslim ederek “güvende” hisseder. FETÖ, bu psikolojik zemin üzerine bina edilmiş bir kült otorite yapısıdır. Bu yapı, bireylerin ahlâkî muhakemelerini felç eder; yerini örgüt emirlerine bırakır.

Kültürel takiyye (ikiyüzlülük) FETÖ’nün stratejik aracıdır. Görüntüde demokrat, vatansever; gerçekte emir-komuta zinciriyle hareket eden bir militan yapısıdır.

¹ «Özgürlükten Kaçış» adlı yapıtında (1961) Fromm, tarih boyunca insanın giderek daha fazla özgürlük kazandığından, ancak bunun karşılığını yalnızlaşarak ödediğinden söz eder. Bundan ötürü özgürlüğün insanın kaçmak istediği bir durum olduğunu anlatan Fromm, yetkeci rejimlerin insanlara çekici gelmesinin nedenini de buna bağlar. ERICH FROMM VE İNSANCI PSİKOLOJİ Prof. Dr. Engin GEÇTAN s.119-120

Gündemimiz ve konumuz bağlamında değerlendirdiğimizde şunu görürüz: FETÖ mensupları, görünürde parti üyesi gibi davranışlar da gerçekte örgüt emirleriyle hareket eden kimliksiz ajanlardır. Bu durum, temsil ilkesini içeriden zehirler.

Mahrem abiler, siyasal yapı içinden bilgi aktarımı yapmaları için sızdırılmış kişilerle düzenli görüşür. BYLOCK gibi gizli haberleşme ağları bu şebekeye hizmet eder.

3.KİMLİK EROZYONU: “KENDİN OLMA”DAN “GÖRÜNME”YE GEÇİŞ

Kült yapılar bireyden sadakat değil, kimlik fedası ister. FETÖ mensubu bir birey, girdiği siyasal yapıda kendi fikirleriyle değil, örgütün emirleriyle var olur. Bu, bireysel kimliğin askıya alınması; yerini gizlenmiş, dönüşmüş, şekil değiştirmiş bir varlığa bırakmasıdır. Sartre’ın bireysel sorumluluk ilkesi FETÖ’de yoktur. Birey, karar verici olmaktan çıkar; örgüt emirlerinin taşıyıcısı olur. Bu bağlamda FETÖ mensubu bir parti görevlisi:

- Parti üyesi gibi görünür; ama değildir.
- Demokratik sürecin parçası gibi davranır; ama onu içeriden denetler.
- Halkın içinde gibi yaşar; ama örgüt emirleriyle hareket eder.

Bu, sadece siyasî sızma değil, bir kimlik istilasidir.

4. “HİZMET” ADI ALTINDA YAPILAN ONTOLOJİK İŞGAL

FETÖ’nün “hizmet” kavramı, felsefî bir tahrif içermektedir. Gerçek hizmet, topluma yönelik şeffaf ve sorumlu bir eylemdir. Oysa FETÖ’nün “hizmeti”;

- Halktan gizlenerek yürütülen bir ajanlık,
- Devlet yapısına sirayet eden bir kültürel virüs,
- Başkasının adına düşünmeyi bir sadakat nişanı sayan bir ahlâk sapmasıdır.

Burada birey artık “ben kimim?” sorusunu değil, “örgütüm benden ne istiyor?” sorusunu sorar. Bu bir düşünme biçimi değil, bir teslimiyet biçimidir.

5. KÜLT YAPILARDA İKİYÜZLÜLÜK: TAKİYYE VE DÖNÜŞMÜŞ DİL

Kültlerin en önemli taktiği ikili yaşamdır: bir dış kabuk, bir iç çekirdek.

- Dışta: siyasal sadakat, vatanseverlik, demokrat görünüm.
- İçte: lider merkezli itaat, emir-komuta zinciri, stratejik manipülasyon.

Bu, siyasî yapıların doğasını bozar. Artık parti, halkla etkileşim kuran bir organizma değil; bir sızma hedefidir. FETÖ mensubu bir siyasi aktör, karar almaz; emir uygular. Halkı temsil etmez; örgüt çıkarlarını gözetir.

6. KÜLT VE SİYASETİN ZEHİRLİ KESİŞİMİ: DEMOKRASİYE İÇERİDEN DARBE

Kült yapılar siyasete sızdığında, yalnızca bilgi taşınmaz, aynı zamanda:

- Karar mekanizmaları manipüle edilir,
- Aday listeleri etkilenir,
- Parti içi hihipler oluşturulur,
- Halk ile parti arasına bir parazit ağ girer.

Bu anlamda FETÖ mensubu aktörlerin varlığı, sadece bir ahlâk sorunu değil; demokrasiyi içeriden çökerten bir virüs işlevi görür. Dolayısıyla bu süreçte ne parti lideri ne seçmen ne yönetici bu çöküşü anında fark edemez; çünkü saldırı içeriden, dost kılığına girmiş bir düşman eliyle yapılmaktadır.

7. HAKİKAT SONRASI DÖNEMDE KÜLTLERİN GÜCÜ

Modern çağda artık hakikatin kendisi değil, görüntüsü hâkimdir. FETÖ, bu çağın hastalığını en iyi okuyan ve kullanan yapıdır. Onlar partilere fikirle değil, algı yönetimiyle, gizli kimliklerle, paralel sadakatlerle sızmıştır. Siyasî mücadeleyi değil, kurumlara hâkim olmayı esas almışlardır. Bu nedenle FETÖ ile mücadele yalnız terörle değil, bir düşünme tarzı ile mücadeledir.

8.SİYASÎ YAPILARIN KÜLTÜLERE KARŞI KORUNMASI

FETÖ'nün kült karakteri dikkate alınmadan yapılan analizler hep yüzeyde kalacaktır. Çünkü bu yapı:

- Bireyi araçsallaştırır,
- Partiyi istismar eder,
- Aidiyeti kimliksizleştirir,
- Ahlâkı taktiğe indirger,
- Sadakati örgüte tahsis eder.

Bu bakımdan siyasi kurumların bağımsızlığı; ancak şeffaflık, hesap verilebilirlik, liyakat ve kimlik kontrolü ile mümkün olabilir. Zira her kült, kimliksizleşmiş bireyleri sever; sorgulamayan, şüphe etmeyen, emir alan, sadakati düşünenin önüne koyan bir “insan tipi” üretir.

Kant’a göre ahlak evrensel bir ilkedir. Oysa FETÖ ahlakı, çıkar esaslı, gayeyi meşru gören ve her aracı meşrulaştıran bir nihilizm barındırır.

FETÖ'nün siyasete sızması, sadece bir istihbarat eylemi değil, bir kimlik bozulması ve demokratik sistemin içeriden zehirlenmesidir.

Bu yapıya karşı yürütülecek mücadele, yalnızca hukuksal değil aynı zamanda ahlaki, zihinsel ve kültürel düzeyde de olmalıdır.

Önerilerimiz:

- Siyasi partilerde şeffaflık ve denetim mekanizmaları artırılmalıdır.
- Liyakat esaslı kadrolaşma öncelik haline getirilmelidir.
- Kült yapıların psikososyal karakteri kamuoyuna anlatılmalı, örgüt dili deşifre edilmelidir.

9. SADAKATİN MASKESİ TEMSİLİYETİN İHANETİ YA DA GERÇEĞİN GÖLGEYE ÇEVRİLMESİ

Bir partinin çatısı; aidiyetin, ideallerin, halkla bağ kurmanın, siyasal ahlâkın inşa edildiği yerdir. Fakat FETÖ gibi yapılar, bu kutsal alanlara bir fikirle değil, bir maske ile

girer. Girdikleri yer onlara ait değildir; orası onlar için yalnızca istihbarî bir nesne, bir zemin, bir tepe noktasıdır. Bu bir temsil değil, tahakküm projesidir.

FETÖ mensubu siyasal aktör, hiçbir zaman kendisi olmamıştır. Çünkü hakikatle ilişkisi gizlenme, yönlendirme, taktik ve kandırma üzerinden kurulur. Onun varlığı, bir “olmak” hâli değil, “gibi görünmek” eylemidir.

Siyaset, halkın iradesiyle temas ettiği ölçüde meşrudur. Fakat bir parti içinde, halkla organik bir bağ kurma amacı değil de örgütsel sadakat ve bilgi aktarma amacıyla bulunan kişi, yalnız partiyi değil, demokrasiyi de içeriden kemirir.

“Sızmak” kelimesi, ilk bakışta bir maharet çağrıştırabilir: gizlenme, ustalık, strateji...

Ama FETÖ bağlamında bu bir sızma değil, bir kuşatmadır. Çünkü hedef yalnız bilgi toplamak değildir; partinin yönelimini değiştirmek, yöneticileri manipüle etmek, halkın taleplerini eğip bükme. Bu, Habermas’ın² kamusal alan teorisiyle çelişir; çünkü FETÖ, halkın değil, gölge bir örgütün çıkarları adına oradadır.

Ve burada asıl kurban: şeffaflık, temsil, adalet gibi siyasal ilkelerin kendisidir.

Platon’un mağara alegorisinde insanlar gölgeleri gerçek sanır. FETÖ ise tersini yapar: gerçeği gölgeye çevirir.

Parti binasındaki bir danışmanın kim olduğunu bilemezsiniz artık. Bir gençlik kolu başkanı, sadakatle çalışan bir vatandaş mıdır yoksa emir-komuta zincirine bağlı bir "istihbarat memuru" mu?

İşte FETÖ’nün siyasete verdiği en büyük zarar budur: Güveni parçalamak.

Platon’un mağara alegorisinde insanlar gölgeleri gerçek sanır. FETÖ ise tersini yapar: gerçeği gölgeye çevirir. Parti binasındaki bir danışmanın kim olduğunu bilemezsin artık. Bir gençlik kolu başkanı, sadakatle çalışan bir vatandaş mıdır yoksa emir-komuta

² Habermas’ın felsefesinde kamusal alan, bireylerin özel alanlarından çıkarak eşit yurttaşlar olarak tartışmaya katılabildikleri, toplumsal, kültürel ve politik her türlü mesele üzerine söz söyleyebildikleri, özgür tartışmanın alanı olarak tanımlanır. (Jürgen Habermas’ın Kamusal Alan Kavrayışı: Rasyonel Politik İrade Oluşumu; Dr.Tayfun TORUN)

zincirine bağı bir "istihbarat memuru" mu? İşte FETÖ'nün siyasete verdiği en büyük zarar budur: Güveni parçalamak.

Sızılan partiler artık siyasal kurum olmaktan çıkmıştır. İstihbarî akış, masum ilişkileri zedeler. Gençlik kolları, örgütsel devşirme merkezine dönüşür Parti toplantıları, içeriğin değil aktarıcılığın alanı olur. Parti artık bir dava değil, veri madenciliği sahasıdır.

Bu sızma eyleminin doğrudan siyasete değil; milletin müşterek aklına, kolektif değerlerine, kamu vicdanına yöneldiği açık. Siyaseti araçsallaştırarak aidiyeti istismar ederek var olan bir yapı, her partide bir gölge gibi dolaşmış ve kendini halkın değil, hiyerarşik bir şeyh-mürit sisteminin kulu olarak konumlamıştır.

“Siyaset, hakkın tahakkuku için yapılır; hakikatin saklanması için değil.”

FETÖ'nün partilere sızma stratejisi, bu kadim ilkenin hem reddi hem de inkârıdır. Bu nedenle mücadele yalnız yapıya değil; bu zihniyet biçimine, bu sahte sadakat felsefesine karşı verilmelidir.

Av. Halit ÇOKAN